

EGY NÁDAS AZ ÉGBEN

A gyerekkori nádas minden
Egyes nádszálából
Papírsárkányt készítettünk,

És felreptettük az égbe.

ÖKÖRNYÁLAK

A levegőben ökörnyálak szállnak,
Mint régen elrepült
Papírsárkányok zsinegei –

El kellene kapni az egyiket.

SÁRKÁNYEREGETÉS A SOMLYÓ-HEGYEN

Sárkányok eregettek gyerekeket az őszi
Somlyó-hegyen,

Mert a sárkánnyal együtt a gazdája is felszáll,

Mint a galambász, aki felrepül
Naponta reptetett galambjaival.

A LEGFINOMABB ECSET

Megpróbálni hasonlítani ahhoz a képhez,
Amit a legfinomabb ecset,

Lányom szempillája fest rólam.

AZ EMLÉKEK IS...

Az emlékek is öröklődnek,
Mint a szemszín vagy a vérmérséklet,

El sem kell mesélni őket.

A TISZTASZOBA

*„Hová lettek a tisztaszobák?”
(Tóth Erzsébet)*

Eltűntek a tisztaszobák
Az érintetlen bútoraikkal, a magasra vetett ágyaik
Szent hegyeivel,

Hová csak ünnepnapokon, és bizonyos
Megilletődéssel lehetett belépni,
Mint egy templomba.

Jó esetben áthelyeződtek a szívbe,

Hová jó belépni
A hétköznapi nyárikonyhája után.